

Offentliggjort på hjemmesiden V.dk d. 29 august 2023

Når Skattestyrelsen rejser sager mod flere skatteydere med samme skatteproblem[©]

*Af advokat (L) Bodil Christiansen, Advotax Advokatfirma
advokat (H), cand. merc. (R) Tommy V. Christiansen*

www.V.dk

I nogle tilfælde rejser skattemyndighederne sager mod en række skatteydere, der alle har samme skatteproblem.

Det kan her være fristende at vælge den fælles strategi at føre en ”principiell” klagesag om problemet for én af de berørte skatteydere. Men en sådan strategi kan i nogle tilfælde være problematisk for de øvrige skatteydere.

Fejl eller mangler i skatteansættelsen

Når sidste års skat er gjort op, og et eventuelt mellemværende med skattemyndighederne er afsluttet, tænker de færreste på, om der er fejl eller mangler i skatteopgørelsen.

Skulle det imidlertid vise sig, at der er fejl eller mangler i skatteopgørelsen, har både skatteyderen og skattemyndighederne mulighed for at få ændret opgørelsen. Men der gælder særlige frister for at få ændret en skatteopgørelse, og fristerne afhænger i høj grad af, hvilke fejl eller mangler der er tale om. Det drejer sig – i meget grove hovedtræk – om følgende frister:

3-års fristen

Inden for de første 3 år 4 mdr. efter udløbet af et givet indkomstår, har en skatteyder mulighed for at få genoptaget og ændret en skatteansættelse for det pågældende år, hvis

Offentliggjort på hjemmesiden V.dk d. 29 august 2023

skatteyderen fremlægger oplysninger af faktisk eller retlig karakter, der kan begrunde ændringen.

Fristen er her 3 år og 4 måneder efter udløbet af det pågældende indkomstår. Drejer oplysningerne sig om indkomståret 2020, kan en skatteyder således få genoptaget skatteansættelsen for 2020, hvis skatteyderen anmoder om genoptagelse senest den 1. maj 2024 og fremlægger oplysninger, som kan begrunde en ændring.

Ekstraordinær genoptagelse efter "3-års fristens" udløb

Anmoder skatteyderen om genoptagelse **efter udløbet** af fristen på 3 år 4 mdr., kan der kun under visse særlige omstændigheder ske genoptagelse. En sådan genoptagelse betegnes som en "ekstraordinær genoptagelse".

Det drejer sig bl.a. om tilfælde, hvor der - som det siges i loven - er indtrådt en ændring i det privatretlige eller offentligretlige grundlag for ansættelsen. Eksempelvis kan nævnes tilfælde, hvor skatteyderen skal tilbagebetale løn til arbejdsgiveren eller en social ydelse til det offentlige.

Ligeledes kan der efter 3-års fristens udløb ske ekstraordinær genoptagelse, hvis en skatteyder er blevet beskattet på grundlag af en praksis fastsat af skattemyndighederne, og denne praksis efterfølgende er blevet underkendt (tilsidesat) af en klageinstans eller domstolene eller ændret af Skatteministeriet. I disse tilfælde kan der ske genoptagelse til gunst for den skattepligtige fra og med det indkomstår, der har været til prøvelse i den første sag, der resulterede i en underkendelse af praksis, eller fra og med det indkomstår, der er påbegyndt, men endnu ikke udløbet 3 år forud for underkendelsen af praksis.

Eksempelvis kan nævnes den situation, at en anden skatteyder har ført en sag om indkomståret 2015, og i denne sag har fået medhold i, at skatteyderen var blevet beskattet efter en praksis, som i 2023 er blevet tilsidesat af domstolene. I en sådan situation kan enhver skatteyder, der er blevet beskattet efter den underkendte praksis, søge om genop-

Offentliggjort på hjemmesiden V.dk d. 29 august 2023

tagelse og ændring af vedkommendes skatteansættelser for hvert af indkomstårene 2015 og fremefter.

Det er dog et krav, at skatteyderen reagerer senest 6 mdr. efter det tidspunkt, hvor skatteyderen kom til kundskab om, at praksis var blevet tilsidesat.

Flere sager om samme problemstilling

I nogle tilfælde bliver skattemyndighederne opmærksomme på, at en række skatteydere med ligeartede forhold har betalt for lidt i skat. Skattemyndighedernes reaktion vil herefter være at rejse en sag mod og træffe afgørelse vedrørende hver enkelt skatteyder om efterbeskatning.

Er skatteyderen ikke enig i skattemyndighedernes afgørelse, og ønsker skatteyderen at anfægte afgørelsen, vil sagsgangen være at klage til Skatteankestyrelsen. En sådan klage, som ofte vil kræve sagkyndig bistand fra en advokat eller anden sagkyndig revisor, er i mange tilfælde ressourcekrævende - økonomisk, tidsmæssigt og personligt.

Er flere skatteydere blevet mødt med samme krav om beskatning, f.eks. en medarbejdergruppe i en virksomhed, medlemmer af samme forening mv., kan det give god mening at slå sig sammen og på den måde få det bedst mulige ud af de ressourcer, der er til rådighed. I så fald vil man i nogle tilfælde samle kræfterne om én enkelt "førersag", som behandles først med henblik på at få fastslået retsstillingen for denne skatteyder og dermed – hvis sagen omfatter stillingtagen til et principielt spørgsmål – retsstillingen for de øvrige skatteydere.

Øvrige sager

Spørgsmålet er herefter, hvorledes der skal forholdes med de øvrige sager frem til det tidspunkt, hvor der er truffet en endelig afgørelse i "førersagen".

Offentliggjort på hjemmesiden V.dk d. 29 august 2023

Reglerne om forældelsesfrister vil her have afgørende betydning for, hvordan de øvrige sager konkret bør håndteres, da førelse af en skattesag i sig selv og efter omstændighederne kan vare flere eller i visse tilfælde mange år.

Lovens udgangspunkt er, at alle sager er omfattet af de almindelige fristregler, uanset om der føres en principiel klagesag om samme problemstilling.

Det betyder, at selv om eksempelvis en lønmodtager måtte få medhold i en klagesag i en ”førersag”, er der ikke givet, at lønmodtagerens kollegaer kan opnå samme retsstilling, når lønmodtagerens klagesag - til sin tid – er afsluttet.

Undtaget herfra er kun de tilfælde, hvor der er grundlag for ”ekstraordinær genoptagelse”, herunder bl.a. tilfælde, hvor en klageinstans har tilsidesat skattemyndighedernes praksis.

Som det vil fremgå nedenfor, vil det derfor som udgangspunkt være mest sikkert, at alle, der har fået forhøjet deres skattepligtige indkomst i sager med samme problemstilling, klager over disse forhøjelser inden udløbet af klagefristen i den enkelte sag. Klagefristen for den enkelte skatteyder – som ikke må forveksles med forældelsesfristen – er typisk 3 måneder fra det tidspunkt, hvor skattemyndighederne traf afgørelse i den enkelte sag.

En konkret sag

En konkret sag afgjort ved en dom af 12. januar 2023⁽¹⁾, og offentliggjort i juni 2023, viser betydningen af, at en sag så at sige ”holdes i live”, indtil der er truffet en endelig afgørelse i ”førersagen”. Sagen er endvidere bemærkelsesværdig derved, at byretten på et ikke fuldt oplyst grundlag tog stilling til samme spørgsmål, som var blevet afgjort af Skatteankenævnet i den første sag 6 år tidligere, og som myndighederne på intet tidspunkt havde anfægtet.

¹⁾ SKM2023.250.BR

Offentliggjort på hjemmesiden V.dk d. 29 august 2023

Sagen drejede sig om en gruppe danske skatteydere, som i 2011 havde arbejdet med ombygning af en borerig i udlandet. I 2014 traf det daværende SKAT afgørelse om, at de danske skatteydere skulle betale skat i Danmark af den indkomst, som de havde op-tjent i forbindelse med ombygningen af boreriggen i udlandet.

Afgørelsen var truffet på grundlag af dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og det land, hvor boreriggen blev ombygget. Det blev lagt til grund, at det for en beskatning af skatteyderen i Danmark, var afgørende, om arbejdet på boreriggen blev anset for udført gennem et fast driftssted i udlandet.

Én af skatteyderne klagede over denne afgørelse og fik i november 2016 medhold i klagesagen ved Skatteankenævnet, som var klageinstans i sagen. Skatteankenævnet havde vurderet sagen således, at arbejdet skulle anses for udført gennem et fast driftssted i udlandet – hvilket beroede på en vurdering af de faktiske omstændigheder i sagen.

Ikke adgang til genoptagelse

En række af de øvrige skatteydere, der ligeledes havde arbejdet med ombygning af den pågældende borerig, anmodede herefter om genoptagelse af deres respektive skatteansættelser for 2011 med henblik på at blive stillet på samme måde som den kollega, der havde klaget over SKATs afgørelse vedrørende ham, og havde fået medhold i klagesagen ved Skatteankenævnet.

Anmodningerne om genoptagelse fra de pågældende skatteydere blev imidlertid afvist af SKAT og af Landsskatteretten som klageinstans.

Ca. 25 skatteydere indbragte herefter sagerne for domstolene, hvor en af sagerne blev udvalgt som førersag. Skatteyderen i førersagen anførte for det første, at SKATs *praksis* var blevet tilsidesat af Skatteankenævnet i den første sag. Efter skatteyderens opfattelse gjaldt de ovenfor nævnte særlige gunstige fristregler derfor for ham. Skatteyderen hen-viste herved til, at de mange afgørelser, som SKAT havde truffet i det samlede sags-

Offentliggjort på hjemmesiden V.dk d. 29 august 2023

kompleks, i sig selv var en praksis, og at denne praksis således var blevet tilsidesat i den første klagesag afgjort af Skatteankenævnet.

Retten var imidlertid ikke enig i dette synspunkt. Begrundelsen var, at der efter rettens opfattelse ikke var grundlag for at fastslå, at der havde været en forudgående praksis vedrørende retten til beskatning i dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og det pågældende udland i en situation som den foreliggende.

Skatteyderen anførte dernæst, at SKAT havde begået en fejl, hvilket efter omstændighederne kan føre til, at en borger kan få ekstraordinær genoptagelse.

Heller ikke dette synspunkt blev imødekommet af retten, da skatteyderen efter rettens opfattelse ikke havde godtgjort, at SKATs sagsbehandling havde haft en sådan karakter, at der var tale om kvalificerede fejl, herunder ansvarspådragende fejl, fra SKATs side.

Skatteyderen - der først havde klaget over SKATs afgørelse vedrørende ham i 2017, da kollegaen i 2016 havde fået medhold i sin klagesag – opfyldte altså på denne baggrund ikke betingelserne for at få genoptaget og ændret hans skatteansættelse.

Havde denne skatteyder nu i stedet selv påklaget sin sag, og anmodet om at få sagen stillet i bero, indtil der var truffet afgørelse i ”førersagen”, og havde SKAT efterkommet denne anmodning om berostillelse, ville denne skatteyder ikke være blevet ramt af forældelse.

Var Skatteankenævnets afgørelse forkert?

I den pågældende sag fremkom retten afslutningsvist med nogle bemærkninger vedrørende rigtigheden af Skatteankenævnets afgørelse, dvs. den første afgørelse i sagskomplekset, der er ganske bemærkelsesværdige, og som efter min opfattelse er ganske kritiske.

Offentliggjort på hjemmesiden V.dk d. 29 august 2023

Baggrunden for udtalelsen var, at Skatteministeriet under den nu verserende domstols-sag havde gjort gældende, at en ekstraordinær genoptagelse helt grundlæggende forudsatte, at skatteyderen i sagen havde ret i sin klage. Men efter Skatteministeriets opfattelse var der ikke grundlag for at give skatteyderen medhold, da den første afgørelse ("førersagen" om medhold til kollegaen) efter ministeriets opfattelse var forkert.

Skatteministeriet anerkendte ganske vist, at "*de faktiske omstændigheder i den nu foreliggende sag ikke var fuldt oplyst*". Men ministeriet mente dog på det foreliggende grundlag allivel at kunne konkludere, at den tidligere afgørelse, dvs. "førersagen" om medhold til kollegaen, var truffet på urigtige faktiske forudsætninger og derfor var forkert.

Disse synspunkter fra Skatteministeriets side blev fulgt af retten i den nu foreliggende sag.

Dette resultat forekommer både overraskende og meget betænkeligt.:

For så vidt skatteministeriet måtte mene, at en konkret afgørelse truffet af en klageinstans er forkert, er ministeriets adækvate reaktion efter loven at indbringe den pågældende afgørelse for domstolene. Skatteforvaltningen har endvidere mulighed for at forelægge en skatteankenævnsafgørelse, som forvaltningen mener er åbenbart ulovlig, for Skatterådet med henblik på ændring af afgørelsen.

I den ovenfor omtalte sag havde hverken skatteforvaltningen eller Skatteministeriet anfægtet rigtigheden af den afgørelse, som skatteankenævnet havde truffet.

At retten herefter, på et ufuldstændigt grundlag, træffer en afgørelse med det modsatte resultat med henvisning til, at skatteyderen ikke havde dokumenteret de forhold, som skatteankenævnet - i en på dette punkt identisk sag - havde truffet afgørelse om 6 år tidligere – forekommet meget lidt betryggende.

Offentliggjort på hjemmesiden V.dk d. 29 august 2023

Særligt kritisabelt er det, at byretten gav SKAT medhold i et synspunkt, som i denne sag ikke var genstand for en prøvelse. Byretssagen drejede sig ikke om, hvorvidt ”førersagen” var korrekt eller ej. Byretssagen drejede sig om, hvorvidt der var tale om en praksisændring henholdsvis om der forelå særlige omstændigheder. Sagen drejede sig ikke om, hvorvidt en ikke påklaget afgørelse var korrekt eller ej. For selvfølgelig må det antages, at en afgørelse, som hverken SKAT eller Skatteministeriet har anfægtet, er korrekt.

En sag bør påklages

Har skattemyndighederne truffet en afgørelse, som skatteyderen ikke er enig i, og som vurderes ikke at være korrekt, bør sagen påklages. Det er således – af flere årsager - almindeligvis ikke tilrådeligt at forlade sig på andre skatteyderes klageinitiativer.

— 0 —